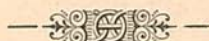

самъ, за щастие, жена му *отсѣжтвувала*, сѣкашѣ нѣщо *необикновенно* минало прѣзъ ума на мечката. Както горѣла лампата и господинътъ лежалъ, ненадѣйно мечката се изправила на заднитѣ си крака и дошла до леглото на господаря си. Погледътъ ѝ не прѣдсказвалъ нѣщо добро. Господинътъ се подигналъ съ *ужасъ*, когато видѣлъ, че мечката разтворила *лапитѣ* си напредъ, за да го сграбчи. Прѣгръщането на мечката е смъртно, защото тя смачква своята *жертва* на силнитѣ си гърди.

Човѣкътъ успѣлъ да се хвърли настрана и да вземе револвера си, който стоялъ всѣкога до него. Прицѣлилъ се добрѣ и убилъ мечката тъкмо въ най-опасната минута — когато тя отново се приближавала до него съ лошо намѣрение. Отъ тогава господинътъ не принуждавалъ жена си да навиква на такива опасни любимци.

Златни зрънца.

(приказка.)

Двама братя пътували по море. Тѣ искали да отидатъ въ нѣкоя много отдалечена земя и тамъ да търсятъ своето щастие. Най-послѣ стигнали тази земя. По-голѣмиятъ братъ си купилъ за нѣколко лева едно необработено парче земя разоралъ земята, посѣлъ жито и слѣдъ много трудъ ималъ вече доста хлѣбъ и жито.

Другиятъ братъ не искалъ да работи така. Той отивалъ въ гората и почналъ да събира златни зрънца. Догдѣто събиралъ такива зрънца,